

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu w języku polskim: TAKTYKA PRZESŁUCHAŃ		Kod przedmiotu: KNS/BW-IP/K/37							
Nazwa przedmiotu w języku angielskim: INTERROGATION TACTICS									
Kierunek studiów: Bezpieczeństwo wewnętrzne			Profil: praktyczny				Poziom studiów: I stopień		
Specjalność/specjalizacja: -			Forma zaliczenia przedmiotu: egzamin				Semestr studiów: 4		
Nazwa grupy zajęć: zajęcia kierunkowe			Język w jakim prowadzone są zajęcia: polski						
Tryb studiów	Forma zajęć							Ogólna liczba godzin	Liczba punktów ECTS:
	W	Ćw.	Konw.	Lab.	Proj.	Sem.	Zajęcia terenowe		
Tryb stacjonarny	-	-	15	15	-	-	-	30	5
Tryb niestacjonarny	-	-	15	15	-	-	-	30	
Jednostka realizująca przedmiot, wydział: Kolegium Nauk Społecznych									
Odpowiedzialny za opracowanie karty przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię i nazwisko, adres e-mail): dr Arkadiusz P. Szajna, aszajna@wszop.edu.pl									
CEL PRZEDMIOTU									
C1.	Zapoznanie studentów z podstawowymi celami uzyskania osobowego materiału dowodowego i jego współdziałanie w tworzeniu wersji kryminalistycznych oraz dochodzeniu do tzw. prawdy materialnej (obiektywnej).								
C2.	Zapoznanie studentów z metodami prowadzenia m.in. przesłuchania świadka oraz stron w postępowaniu przygotowawczym (podejrzany, pokrzywdzony). Zapoznanie i zaznajomienie z procedurą przeprowadzania psychofizjologicznych badań poligraficznych, okazania i konfrontacji.								
C3.	Poprzez praktyczne zastosowanie taktyki przesłuchań uzyskanie przez studentów umiejętności prowadzenia w sposób samodzielny na poziomie podstawowym czynności procesowych zawierających informacje określające cel i sposób działania sprawcy czynu zabronionego z wykorzystaniem tzw. „siedmiu złotych pytań”. Poprzez praktyczne zajęcia związane z wykorzystaniem poligrafu uzyskanie przez studentów wiedzy na temat potencjału wykonywania badań poligraficznych na potrzeby spraw karnych oraz umiejętności związanej ze współpracą z biegłym z zakresu psychofizjologicznych badań poligraficznych w procesie rekonstrukcji przebiegu zdarzenia (w obszarze aspektów możliwych do ustalenia w związku z wykonywaniem przedmiotowych badań).								
C4.	Nabywanie przez studentów nawyków uwzględniających w swoim działaniu zasady etyki zawodowej, utrwalanie profesjonalnych zachowań przy realizacji czynności w dążeniu do zachowania obiektywizmu i bezstronności procesowej we wszystkich czynnościach procesowo-kryminalistycznych, w tym przesłuchanie, okazanie, konfrontacja.								
C5.	Nabywanie przez studentów podstawowej wiedzy warunkującej właściwe prowadzenie czynności procesowych w postaci przesłuchań pokrzywdzonego, świadka, podejrzanego oraz czynności konfrontacji i okazania. Analiza uzyskanych w tym zakresie wyników.								
WYMAGANIA WSTĘPNE									
1.	Wiedza z zakresu kryminalistyki, prawa karnego procesowego i materialnego.								
2.	Podstawowa wiedza z zakresu sposobu dokumentowania poszczególnych czynności procesowych w formie pisemnej.								

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ		METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO:	
			TREŚCI PROGRAMOWYCH	KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
EU1	Student w zaawansowanym stopniu zna podstawy prawne i zasady przeprowadzania czynności przesłuchania, okazania, konfrontacji, psychofizjologicznych badań poligraficznych, metody, techniki oraz środki w taktyce przesłuchania stosowane do bezpiecznego i merytorycznego prowadzenia wskazanej czynności. Wie kiedy i w jakich sprawach może skorzystać z wiedzy biegłego specjalizującego się w psychofizjologicznych badaniach poligraficznych.	test - pytania zamknięte i otwarte	K1 – K5, L5	BWI K_W 03; BWI K_K 01; BWI K_K 02
EU2	Student potrafi samodzielnie sporządzić protokoły: przesłuchania świadka; przesłuchania podejrzanego oraz protokołu okazania, zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego i przy ich zastosowaniu (również z wykorzystaniem metodologii w ustaleniu tzw. „prawdy obiektywnej”). Potrafi również dokonać odpowiedniej interpretacji wyników badań poligraficznych zawartych w sporządzonej przez biegłego opinii.	test - pytania zamknięte i otwarte kwestionariusz oceny grupy studenckiej	L1 – L5	BWI K_U 03
EU3	Student umie określić warunki oraz znaczenie praktycznego zastosowania zdobywanej wiedzy i umiejętności w odniesieniu do czynności przesłuchania, okazania, konfrontacji, wykonywania przez biegłego psychofizjologicznych badań poligraficznych uwzględniając wymogi etyczne, w szczególności odznacza się wrażliwością na przeżycia osób uczestniczących w czynnościach procesowych.	kwestionariusz oceny grupy studenckiej	L1 – L5	BWI K_U 03; BWI K_K 05
TREŚCI PROGRAMOWE				
L.p.	KONWERSATORIUM	Liczba godzin		
		S	N	

K1	<p>Analiza art. 171 k.p.k. w świetle osobowego źródła dowodowego</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Etap swobodnej wypowiedzi osoby przesłuchiwanej. 2. Etap zadawania pytań dotyczących uszczegółowienia kwestii stanowiących przedmiot przesłuchania. 3. Przesłanki pozytywne i negatywne dotyczące udziału w czynności przesłuchania przedstawiciela ustawowego lub faktycznego opiekuna. 4. Istota pytań sugerujących oraz nieistotnych. 5. Zakaz stosowania niedozwolonych metod przesłuchania. 6. Konsekwencje złożenia zeznań, wyjaśnień lub oświadczeń w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi lub uzyskanych wbrew zakazom dowodowym z art. 171 § 5 k.p.k. poprzez stwierdzenie, że nie stanowią one dowodu. 	2	2
K2	<p>Metody i taktyka przesłuchania świadka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Świadek nie chce zeznawać, a zgromadzone w sprawie dowody prowadzą do wniosku, że posiada on wiedzę na temat popełnionego przestępstwa. Metody przesłuchania: <ol style="list-style-type: none"> a) Ujawniania jego związku ze sprawą, b) Perswazji, c) Przypominania, d) Refleksji logicznej, e) Wszechwiedzy, f) Wytwarzania poczucia bezpieczeństwa. 2. Świadek podaje informacje nieprawdziwe. Metody przesłuchania: <ol style="list-style-type: none"> a) Bezpośredniego wykazywania kłamstwa, b) „Ślepej uliczki”, c) Szczegółowych pytań, d) Ujawniania motywów kłamstwa, 3. Inne metody wskazywane przez psychologię (deiktyczna, symultaniczna). 	3	3
K3	<p>Metody i taktyka przesłuchania podejrzanego</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Metody racjonalne: <ol style="list-style-type: none"> a) Selektywnego ujawniania dowodów, b) Kumulatywnego ujawniania dowodów, c) <i>Reductio ad absurdum</i>, d) Szczegółowych pytań. 2. Metody emocjonalne: <ol style="list-style-type: none"> a) Ujawnianie motywu przestępstwa, b) Perswazja, c) Wykorzystywania antagonizmów między współpodejrzanymi, d) Odtwarzania przebiegu zdarzenia wobec podejrzanego oraz wykazywania (ujawniania) motywu. 3. Metody kontrowersyjne: <ol style="list-style-type: none"> a) Pytań krzyżowych (<i>cross examination</i>), b) „Dobry – zły”, c) Stymulowania i wykorzystywania stanów emocjonalnych, d) Wykorzystywania informacji o podejrzanym, określana także jako metoda wszechwiedzy. 4. Metoda dziewięciu kroków. 	3	3
K4	<p>Zakaz stosowania środków oddziaływania na osobę oraz niedozwolone metody przesłuchania</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Niedopuszczalność wpływania na wypowiedzi osoby przesłuchiwanej za pomocą przymusu lub groźby bezprawnej, 2. Niedopuszczalność stosowania hipnozy, środków chemicznych lub technicznych wpływających na procesy psychiczne albo mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji jej organizmu w związku z przesłuchaniem. 	4	4

K5	Okazanie i konfrontacja 1. Okazanie: <ol style="list-style-type: none"> Analiza podstaw prawnych dotyczących przeprowadzenia okazania (art. 74 § 2 pkt 1, 3 k.p.k., art 308 § 1 k.p.k., art. 173 k.p.k.), Funkcje okazania, Rodzaje okazania (osoby żywej, jej wizerunku, zwłok, rzeczy), Okazanie bezpośrednie (jawne, z ukrycia - sprzęt elektroniczny, wizjer, lustro fenickie lub inny środek pozwalający na dokonanie okazania w sposób wykluczający ujawnienie osobom nieuprawnionym tożsamości osoby przesłuchiwanej), Okazanie pośrednie (za pośrednictwem fotografii, nagrania, rysunku, modelu), Warunki techniczne umożliwiające prawidłowe przeprowadzenie okazania. 2. Konfrontacja: <ol style="list-style-type: none"> Analiza art. 172 k.p.k., odnoszącego się do przeprowadzenia konfrontacji, Przebieg konfrontacji, Problematyka słuszności przeprowadzenia konfrontacji. 	3	3
RAZEM		15	15
FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA KONWERSATORIUM: test - pytania zamknięte i otwarte - ocena ilościowa. Wybierz element - Wybierz element			
L.p.	LABORATORIUM	Liczba godzin	
		S	N
L1	Poznanie możliwości technicznych pracowni przesłuchań <ol style="list-style-type: none"> Warunki lokalowo – konstrukcyjne w pokoju przesłuchań. Systemy oświetlenia, nagłośnienia i wizji. Oprogramowanie obsługujące czynności w pracowni przesłuchań. Prezentacja druków procesowych dotyczących dokumentowania przebiegu przesłuchania, okazania i konfrontacji. 	2	2
L2	Czynność przesłuchania świadka <ol style="list-style-type: none"> Przyjęcie zeznań od świadka na protokół oraz z wykorzystaniem urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Prezentacja i omówienie prawidłowo sporządzonych protokołów przesłuchań świadka. Omówienie uchybień procesowych w sporządzonej dokumentacji procesowej z czynności przesłuchania świadka. 	3	3
L3	Czynność przesłuchania podejrzanego <ol style="list-style-type: none"> Przyjęcie wyjaśnień od podejrzanego na protokół oraz z wykorzystaniem urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Prezentacja i omówienie prawidłowo sporządzonych protokołów przesłuchań podejrzanego. Omówienie uchybień procesowych w sporządzonej dokumentacji procesowej z czynności przesłuchania podejrzanego. 	2	2
L4	Okazanie i konfrontacja <ol style="list-style-type: none"> Zasady doboru osób i rzeczy do parady identyfikacyjnej w ramach przeprowadzania okazania. Wykorzystanie lustra fenickiego oraz urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk w ramach przeprowadzania okazania. Prezentacja przebiegu konfrontacji. Prezentacja i omówienie prawidłowo sporządzonych protokołów okazania i konfrontacji. Omówienie uchybień procesowych w sporządzonej dokumentacji procesowej z czynności okazania i konfrontacji. 	2	2
L5	Poznanie możliwości technicznych laboratorium badań poligraficznych <ol style="list-style-type: none"> Warunki lokalowo – konstrukcyjne laboratorium badań poligraficznych. Standardy i procedury dotyczące przebiegu badania poligraficznego. Prezentacja działania poligrafu z wykorzystaniem wybranych techniki badań poligraficznych. 	6	6
RAZEM		15	15

FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA LABORATORIUM: test - pytania zamknięte i otwarte - ocena ilościowa, kwestionariusz oceny grupy studenckiej - ocena jakościowa.

METODY I FORMY DYDAKTYCZNE

1.	wykład konwersatoryjny
2.	wytworzenie sytuacji problemowej, formułowanie i weryfikacja pomysłów ich rozwiązania
3.	studium przypadków
4.	inscenizacja
5.	odgrywanie ról
6.	ćwiczenia laboratoryjne
7.	praca zespołowa

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	platforma e-learningowa
2.	symulacje zdarzeń
3.	laboratorium kryminalistyki
4.	laboratorium badań poligraficznych
5.	prezentacja multimedialna
6.	dokumenty karnoprocesowe

OPROGRAMOWANIE

1.	oprogramowanie umożliwiające rejestrację obrazu i dźwięku znajdujące się na wyposażeniu laboratorium badań poligraficznych
----	--

OBCIĄŻENIE STUDENTA PRACĄ

Forma aktywności	Liczba godzin na zrealizowanie aktywności		
	tryb stacjonarny	tryb niestacjonarny	
1.	godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim	30	30
2.	samodzielne przygotowanie do zajęć	30	30
3.	przygotowanie do zaliczenia/egzaminu	30	30
4.	udział w konsultacjach	4	4
5.	zapoznanie się z literaturą	29	29
6.	egzamin	2	2
SUMA GODZIN		125	125
LICZBA PUNKTÓW ECTS		5	5

LITERATURA PODSTAWOWA

1.	M. Gołaszewski, <i>Metody interpretacji danych w badaniach poligraficznych. Problem subiektywizmu ekspertów przy opiniowaniu</i> , Kraków 2023. Tekst dostępny na stronie internetowej https://repozytorium.ka.edu.pl/items/329e4319-4521-4997-a4e6-2d4fee0ff8eb
2.	R. Kwaśniak, <i>Metody przesłuchań stosowane przez FBI: rzecz o tryumfie nauki i rozumu</i> , Warszawa 2020.
3.	E. Gruza, M. Goc, J. Moszczyński, <i>Kryminalistyka, czyli o współczesnych metodach dowodzenia przestępstw</i> , Warszawa 2020.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA I ŹRÓDŁA PRAWA

1.	A.P. Szajna, <i>Psychofizjologiczne badania poligraficzne – rozważania nie tylko nad ich istotą</i> [w:] Wybrane zagadnienia z zakresu kryminologii i psychologii kryminalistycznej, Lublin 2020.
2.	D. Jagiełło, <i>Przesłuchanie jako czynność dowodowa</i> , Warszawa 2017. Wersja elektroniczna z Systemu Informacji Prawnej – Legalis.
3.	A. P. Szajna, A. Leszczyńska, <i>Psychofizjologiczne badania poligraficzne (wariograficzne) w leczeniu i nadzorze osób popełniających przestępstwa seksualne w Wielkiej Brytanii</i> , Probacja, nr 3, Warszawa 2017. Tekst dostępny na stronie internetowej czasopisma naukowego.
4.	J. Kasprzak, B. Młodziejowski, W. Kasprzak, <i>Kryminalistyka. Zarys systemu</i> , Warszawa 2015.
5.	E. Gruza, <i>Psychologia sądowa dla prawników</i> , Warszawa 2014.
6.	J. Stanik, <i>Psychologia sądowa</i> , Warszawa 2013.
7.	B. Hołyst, <i>Psychologia kryminalistyczna</i> , Warszawa 2009.

INNE PRZYDATNE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE:	
1.	PLATFORMA MOODLE zawiera: <ul style="list-style-type: none"> ▪ materiały dydaktyczne do przedmiotu ▪ przedmiotowe efekty uczenia się ▪ zalecaną literaturę ▪ warunki i kryteria zaliczenia przedmiotu
2.	BIBLIOTEKA WSZOP zapewnia literaturę podstawową do przedmiotu oraz wybrane pozycje literatury uzupełniającej, w tym dostęp do zbiorów cyfrowych i Platformy IBUK Libra
3.	ELEKTRONICZNY NIEZBĘDNIK STUDENTA zawiera: <ul style="list-style-type: none"> ▪ kierunkowe efekty uczenia się ▪ karty przedmiotów ▪ terminy konsultacji nauczycieli akademickich
4.	WIRTUALNY DZIEKANAT zawiera: <ul style="list-style-type: none"> ▪ harmonogram zajęć na bieżący semestr ▪ harmonogram sesji egzaminacyjnej ▪ ogłoszenia dotyczące organizacji roku akademickiego
5.	Ocena osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się z wykorzystaniem metod weryfikacji wymagających oceny jakościowej oznacza, że zakładane efekty zostały osiągnięte: <ul style="list-style-type: none"> ▪ w pełni – ocena bardzo dobry ▪ z niewielkimi niedociągnięciami – ocena dobry plus ▪ z brakami, które można uzupełnić – ocena dobry ▪ z istotnymi brakami, które można uzupełnić – ocena dostateczny plus ▪ z istotnymi brakami na minimalnym poziomie – ocena dostateczny lub ▪ nie zostały osiągnięte – ocena niedostateczny.
6.	Ocena osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się z wykorzystaniem metod weryfikacji wymagających oceny ilościowej oznacza, że zakładane efekty zostały osiągnięte: <ul style="list-style-type: none"> ▪ 91-100% sumy – ocena bardzo dobry ▪ 81-90% – ocena dobry plus ▪ 71-80% – ocena dobry ▪ 61-70% – ocena dostateczny plus ▪ 51-60% – ocena dostateczny lub ▪ 50% i mniej – ocena niedostateczny.
7.	Terminy egzaminów uzgadnia starosta roku z prowadzącym zajęcia
8.	Karta przedmiotu obowiązuje od roku akademickiego 2024/25